

[Ib Christensen.]

mærksom på, nemlig at det vil være med til at dæmpe kapitalflugten mod jord og fast ejendom. Det vil derved kunne medvirke til, at vi får en lavere rente og flere investeringsmidler til erhvervslivet, og også derigennem fremme beskæftigelsen.

Der kan med rette, som også andre ordførere har været inde på, sættes spørgsmålstejn ved, om rentefoden skal svare til den til enhver tid gældende diskonto i Danmarks Nationalbank, eller om markedsrenten ikke var en rigtigere målestok. Det sidste forekommer umiddelbart mere rimeligt.

Man siger i bemærkningerne til forslaget, at de nuværende magtforhold nok ikke gør en nationalisering af jorden mulig. Jeg ved ikke, om også bemærkningerne er gengangere, men der er da i hvert fald den 15. februar sket en ændring, hvorefter partier, der ønsker samfundets overtagelse af jordværdistigningerne, nu har en massiv majoritet i dette ting. Det kunne jo rejse nogle perspektiver. På den anden side er det nok vigtigt, at vi får begyndt, og det er måske også rigtigt at begynde i den beskedne målestok.

Det var interessant at konstatere den divergens, der var mellem skatte- og afgiftsministeren på den ene side og hr. Grünbaum, socialdemokratiets ordfører, på den anden side. Skatte- og afgiftsministeren var positiv, men kom desværre med det forbehold, at først skulle man altså snakke med augustforligets partier om det, man i augustforliget kalder den »rimelig beskatning af kapitalgevinster«. Han var dog åben over for forslaget, og jeg går da ud fra, at når denne samtale har fundet sted og det så viser sig, at man ikke kan blive enig om, hvad en rimelig beskatning er – det spænder jo lige fra centrum-demokraternes ønske om at fjerne enhver form for jord- og ejendomsbeskatning og så til socialdemokratiets i hvert fald principielle ønsker om at forøge beskatningen på dette område – ja, så må man jo henvende sig andetsteds i folketinget, hvis man, som socialdemokratiets ordfører gav udtryk for, finder, at dette forslag sågar ikke er vidtgående nok, idet hr. Grünbaum jo kritiserede, at der først sker beskatning ved ejerskifte, og at der kun er tale om inddragelse af den værdistigning, der sker ud over den almindelige prisstigning. Hvis forslaget altså ikke er vidtgående nok efter socialdemokratiets mening, så vil det være interessant

at se, når socialdemokratiet fremkommer med forslag på dette område, der er mere vidtgående. Det glæder vi os til. Disse forslag må jo komme, når det konstateres, at augustforligets partier indbyrdes ikke kan blive enige om, hvad en rimelig beskatning på dette område er. Så må vi håbe, der bliver anledning til realitetsdrøftelser, som forhåbentlig ikke skal afvente et langvarigt kommissionsarbejde.

Som det også ved tidligere forhandlinger er blevet fremført, er dette forslag et forsøg på at råde bod på, at folketinget begik den store fejl at fjerne grundstigningsskylden i 1965. Hvis man havde bevaret denne grundstigningsskyld, så var en meget stor del af de jordværdistigninger, der siden er sket – det er i massevis af milliarder kroner – blevet inddraget. Så havde man haft en mere dæmpet prisudvikling på jord og fast ejendom og en lavere inflationsgrad. Man havde formentlig også haft en lavere rente. I det hele taget er det på høje tid, at man nu i folketinget råder bod på det, man altså gjorde så galt for 10–11 år siden.

Jeg skal sådan set ikke polemisere mod fremskridtspartiets mærkelige opfattelse af ejendomsretsbegrebet ud fra dets holdning til f. eks. indkomstskatten. Det er igen ved denne forhandling gennem den korte ordførertale fra hr. Dohrmanns side blevet dokumenteret, at for fremskridtspartiet er ejendomsret først og fremmest noget, man har til jord og fast ejendom, mens ejendomsret til éns arbejdsudbytte og i forhold til det er sekundær. Det stempler partiets holdning til indkomstskatten, at man først og fremmest ønsker jordbeskatningen væk og først derefter vil tage fat på indkomstbeskatningen, hvordan man så end vil finansiere de offentlige opgaver.

Jeg kan altså på denne baggrund tilsige mit partis principielt absolut positive medvirken til fremme af forslaget og ganske specielt de intentioner, der ligger bagved.

Waldorff (VS):

Hr. Wilhjelms udtrykte, sidst vi behandlede dette forslag, vores principielle støtte til forslaget, idet vi selvfølgelig har en klar sympati for det, som er hensigten med det, men samtidig klargjorde han, at vi mener, der er en begrænset virkning i det forslag, som her foreligger. Det er selvfølgelig også erkendt fra kommunisternes side, og det skal derfor ikke fremtræde som en kritik her. Når det samtidig bliver frem-